

НОВЫЙ ЗАВѢТЪ

Гдѣ нашегѡ Іѣсу хрѣта

Послѣніе къ фѣлѣппицеѡ
Сѣѡгѡ апѡла пѡла.

Глава 1. Зачало 235.

Павелъ и тимодѣй, рабѣи иже христовы, всѣмъ еѣмъ ѡ христе иже ѡцымъ въ фѣлипѣхъ, съ епископы и дѣакны: ² бл҃гѣ въамъ и миръ ѿ б҃га ѡца нашегѡ и г҃а иже христѣ. ³ Благодарю б҃га моего ѡ всѣмъ пѣмъти ващей, ⁴ всегда во всѣхъ молихъ моѣхъ за вѣхъ вахъ съ радостію молихъ моѡ творѣ, ⁵ ѡ ѡбщѣннѣ вахемъ въ бѣговѣствованіе ѿ первагѡ дне даже и донѣ, ⁶ надѣавъ на еѣ истое, ѣакѡ начнѣи дѣло бѣго въ вахъ совершѣтъ ѣ даже до дне иже христовѣ: ⁷ ѣакоже ѣтъ прѣведно мнѣ еѣ мѣдрствовати ѡ вѣхъ вахъ, за ѣже имѣти мѣ въ ердцы вахъ, во ѡзѡхъ моѣхъ и во ѡвѣхъ и нѣвѣннѣ бѣговѣствѣ, соѡбщникѡмъ мнѣ бл҃гѣти вѣхъ вахъ ѡцѣхъ. ⁸ (Зѣ 236.) Свидѣтель бо мѣ ѣтъ бѣ, ѣакѡ любѡ вѣхъ вахъ по мѣти иже христовѣ ^[1]: ⁹ и ѡ еѣмъ молю, да любѡ въа ѣще пѣче и пѣче нѣвѣточествѣтъ въ рѣзѣмѣ и во всѣхъ чѣствѣхъ, ¹⁰ во ѣже нѣкѡшѣти вахъ лѣчала, да бѣдете чѣсти и непрѣткновѣнни въ дѣнь христовъ, ¹¹ испѡлненни плодѡмъ прѣвды иже христовъ, въ славу и похвалѣ бѣію. ¹² (Зѣ 237.) Рѣзѣмѣти же хѡщѣ вахъ, брѣтѣ, ѣакѡ ѣже ѡ мнѣ пѣче во ѡспѣхъ бѣговѣствованіѣ прѣндѡша, ¹³ ѣакѡ ѡзѣ моѡ ѣвлѣнны ѡ христе бѣша во еѣмъ ѡдѣнѣ и въ прѡчѣхъ вѣхъ, ¹⁴ и мнѡжаишѣ брѣтѣ ѡ г҃ѣ, надѣавшиѣ ѡ ѡзѡхъ моѣхъ, пѣче дерзѡтъ безъ стѣха слѡво бѣіе глаголати. ¹⁵ Нѣцыи ѡѣмъ по зѣвѣсти и рѣвности, дрѣзѣи же и за благоволеніе христвѣ проповѣдаютъ: ¹⁶ ѡвѣ ѡѣмъ ѿ рѣніѣ христвѣ возвѣщѡтъ нечѣствѣ, мнѡше печѣль нанѣти ѡзѡмъ моѣмъ: ¹⁷ ѡвѣ же ѿ любѣ, вѣдаше, ѣакѡ во ѡвѣхъ бѣговѣствованіѣ лежѣ ^[2]. ¹⁸ Чѣ ѡѣмъ; ѡбѣе всѣхъ ѡбразѡмъ, ѣще вѣноѡ ^[3], ѣще истинноѡ христовъ проповѣдаемъ ѣтъ, и ѡ еѣмъ радѡмъ, но и возрадѡмъ: ¹⁹ вѣмъ бо, ѣакѡ еѣ себѣтъ мѣ во еѣнѣ вахѣ молихъ моѡ и

[1] ѡтѣрѡбою иже христовѡ

[2] во ѡвѣхъ бѣговѣствованіѣ ѡчѣненъ ѣмъ

[3] лицевѣрѣмъ

пода́ниемъ дѣла іисъ хрѣ́това, ²⁰ по ча́лнію ѿ оупова́нію моемѹ, (3ѣ 238.) ѣ́къ ни
ѡ ѣ́дніемъ же постыжѣ́а, но во вѣ́щѣмъ дерзнове́ніи, ѣ́коже всегда, ѿ нѣ́ѣ
возвѣ́щати хрѣ́това въ тѣ́лѣ моемъ, ѣ́ще живото́мъ, ѣ́ще ли смѣ́ртію.
²¹ Мнѣ́ бо ѣ́же жити, хрѣ́това, ѿ ѣ́же оумре́ти, приобѣ́щеніе (ѣ́сть). ²² ѣ́ще же,
ѣ́же жити (мнѣ́) тѣ́ломъ, сїе́ мнѣ́ пло́дъ дѣла: ѿ что́ ѿзвѣ́лю, не вѣ́мъ.
²³ Ѿбѣ́ржимъ же ѣ́смь ѡ́бою, жела́ніе ѿмы́и разрѣ́шати ѿ хрѣ́това
бы́ти, мно́гѡ па́че лѣ́ше: ²⁴ а́ ѣ́же пребы́вати во плѣ́ти, ѿжнѣ́ише (ѣ́сть)
ва́съ ра́ди. ²⁵ ѿ сїе́ ѿзвѣ́ститѣ вѣ́мъ, ѣ́къ вѣ́дѣ́ти ѿ спре́вѣ́дъ ва́мъ вѣ́мъ въ ва́шъ
оупѣ́хъ ѿ ра́дости вѣ́ры, ²⁶ ѣ́къ да похва́ла ва́ша ѿзбы́точествѣ́етъ ѡ́ хрѣ́тѣ́
іисѣ́ во мнѣ́, мо́имъ прише́ствіемъ па́ки къ ва́мъ. ²⁷ (3ѣ 239.) То́ю досто́инѣ́
блго́вѣ́ствованію хрѣ́товѣ́ жителъствѣ́йте, да ѣ́ще прише́дъ ѿ вѣ́дѣ́въ ва́съ, ѣ́ще
ѿ не сы́и оупѣ́ ва́съ, оупѣ́шѣ́ ѣ́же ѡ́ ва́съ, ѣ́къ (істинно́ю) стои́те во ѣ́дніемъ
дѣ́тѣ, ѿ ѣ́днѡдѣ́ши сподви́зующе́а по вѣ́рѣ́ блго́вѣ́ствованіа (во́лею), ²⁸ ѿ не
коле́блюще́а ни ѡ́ ѣ́дніемъ же ѡ́ сопроти́вныхъ: ѣ́же тѣ́мъ оупѣ́ ѣ́сть
я́вленіе погнѣ́ен, ва́мъ же іпнѣ́а. ѿ сїе́ ѡ́ бѣ́а: ²⁹ ѣ́къ ва́мъ дарова́а, ѣ́же ѡ́
хрѣ́тѣ́, не то́кмѡ ѣ́же въ него́ вѣ́ровати, но ѿ ѣ́же по не́мъ страда́ти,
³⁰ то́иже по́двигъ ѿмѣ́ще, ѣ́ко́въ же во мнѣ́ вѣ́дѣ́те ѿ нѣ́ѣ слы́шите ѡ́ мнѣ́.

Глава 2.

Ище оубо кое оутѣшеніе ѡ хрѣтѣ, (или) ѡце каа оутѣха любве, ѡце кое ѡбщє-
ніе дѡха, ѡце кое мнлоєрдіе и щедрѡты, ² исполните мою радѡсть, да тожде
мѡдрствѡете, тѡ же любовь имѡще, єдинодѡшнн, єдиномѡдренн: ³ ничтоже по
рвенію или тцеславію, но смрєномѣремъ дрѡгъ дрѡга чєстїю бѡльша себѣ
творѡще. ⁴ Не свѡихъ єи кїждо, но и дрѡжннхъ кїждо смотрѡйте.
⁵ (3ѡ 240.) Сїе бо да мѡдрствѡетсѡ въ вѡсѡ, ѣже и во хрѣтѣ іисѣ: ⁶ иже, во
ѡбразѣ бѣіи сѡи, не воєхнцєніемъ нещєвѡ бѣти рѡвенъ бѣѡ: ⁷ но себѣ
ѡмѡлнлъ *, зрѡкъ рабѡ прїимъ, въ подѡбїи чєлѡвѣчєстѣмъ бѣвъ, и ѡбразѡмъ
ѡбрѣтєсѡ іѡкоже чєлѡвѣкъ: ⁸ смрїлъ себѣ, послѡшлѡвъ бѣвъ дѡже до смѣрти,
смѣрти же крѣтнѡ. ⁹ Тѣмже и бѣѡ єгѡ прекознєє и дарѡвѡ ємѡ имѡ, ѣже
пѡче всѡкагѡ имєнє, ¹⁰ да ѡ имєни іисѡвѣ всѡко колѣно поклонїтсѡ нѣнѡхъ
и земнѡхъ и прєспѡдннхъ, ¹¹ и всѡкъ ѡзѡкъ испѡвѣсть, іѡкѡ гдѡ іисъ хрѣтѡсѡ
въ слѡвѣ бѣѡ ѡцѡ. ¹² (3ѡ 241.) Тѣмже, возлюбєннїи мои, іѡкоже всєгдѡ послѡ-
шѡте мєнѣ, не іѡкоже въ прїшѣствїи моємъ тоѡїю, но нїѣ мнѡгѡ пѡче во
ѡшѣствїи моємъ, со стрѡхомъ и трѣпетѡмъ своє спїиє содѣвѡйте: ¹³ бѣѡ бо
ѣсть дѣйствѡѡ въ вѡсѡ и ѣже хотѣти и ѣже дѣѡти ѡ бѡгѡволєнїи. ¹⁴ Всѡ
творїте безъ рѡптѡнїѡ и размѡшлєнїѡ, ¹⁵ да бѡдете непѡбїннн и цѣлн, чѡда
бѣіѡ непѡрѡчна посрєдѣ рѡда стрѡптїѡѡ и развѡрѡцєнѡ, въ нїхже іѡвлѡетсѡ
іѡкоже свѣтїѡѡ въ мїрѣ, ¹⁶ слѡбо жнѡѡтно прндєржѡще, въ похѡлѡ мнѣ въ
дєнь хрѣтѡвѡ, (3ѡ 242.) іѡкѡ не вѡтцѣ тєкѡхъ, нн вѡтцѣ трѡдїхѡ. ¹⁷ Но ѡце и
жрєнъ бѡвѡю ѡ жѣртѡѣ и слѡжѡѣ вѣры вѡшєѡ, рѡдѡсѡ и сорѡдѡсѡ всѣмъ
вѡмъ: ¹⁸ тѡкоже и вѡ рѡдѡнїтєѡ и сорѡдѡнїтєѡ мнѣ. ¹⁹ Оѡповѡю же ѡ гдѣ
іисѣ тїмѡдѣѡ вєкѡрѣ послѡти къ вѡмъ, да и ѡзъ бѡгѡдѡшствѡю, оѡвѣдѡвъ
іѡже ѡ вѡсѡ. ²⁰ Нн єдїнѡгѡ бо имѡмъ рѡвнѡдѡшнѡ, иже прїѣѡ ѡ вѡсѡ попє-
чѣтсѡ: ²¹ вєи бо свѡихъ єи ицѡтѡ, (ѡ) не іѡже хрѣтѡ іисѡ. ²² Нєкѡствѡ же єгѡѡ

* иѡтоцїѡлъ

ЗНА́ЕТЕ, ЗА́НЕ ꙗ́коже О́тцѸ ча́до, со мно́у порабо́талъ въ бл҃говѣстїи. ²³ Сего́ же о́убо о́упова́ю посла́ти ѡ́бѣ, повнегда́ о́убѣмъ ꙗ́же ѡ́ мнѣ. ²⁴ (Зѧ 243.) Надѣюся же ѡ́ гдѣ, ꙗ́кѡ ѡ́ сѧмъ ско́рѡ прїи́дѸ къ ва́мъ. ²⁵ Потрѣбѣе же возмнѣхъ ѡ́пафро́дїта брѧ́та ѡ́ споспѣшника ѡ́ संबо́рника моего́, ва́шего же посла́нника ѡ́ слѡжнѣла́ потрѣбѣ моѣй, посла́ти къ ва́мъ, ²⁶ поне́же желѧ́нїемъ желѧ́ше вѣдѣти всѣхъ ва́съ, ѡ́ тѡжа́ше, за́не слы́шите, ꙗ́кѡ бо́лѣ. ²⁷ Ё́бо бо́лѣ блнзѣ́ смѣртн: но бѣ́з помнѧ́лова ѡ́го, не ѡ́го же то́кмѡ, но ѡ́ менѣ, да не ско́рѣ на ско́рѣ прїи́мѸ. ²⁸ Ско́рѣе о́убо посла́хъ ѡ́го, да вѣдѣвше ѡ́го па́ки, возра́дѡ-етеся, ѡ́ ѡ́зъ безпеча́ленъ пребѡ́дѸ. ²⁹ Прїи́мнѣте о́убо ѡ́го ѡ́ гдѣ со всѧ́кою ра́до-стїю, ѡ́ такѡвѧ́ чѣстны ѡ́мѣнѣте, ³⁰ за́не за дѣ́ло хрї́то́во да́же до смѣртн прнблн́жнѧ, понѡ́днѡъ себѣ вѡ́дѡшнѡ * , да ѡ́пóлннѣтъ ва́ше ли́шенїе слѡ́жбы ꙗ́же ко мнѣ.

---

* прѡзрѣ́въ дѡшѸ своѡ

иже земная мудреуются. ²⁰ (3а 246.) Наше бо житіе на небухъ есть,
ѡнѡдѡже и спсителя ждемъ, гдѣ (нашего) іиса хрѣта, ²¹ иже превратитъ тѣло
смирѣнія нашего, ѣкѡ быти емоу сообразноу тѣлу славы егѡ, по дѣйстви
юже возмогати емоу и покорити себѣ всѣхъ елика.

Глава 4.

Тѣмже, брѣтїе моѡ возлюбленнаѡ и вожделѣннаѡ, радосте и вѣнче моѡ, таѡко стоѡте ѡ гдѣ, возлюбленнїи. ² Ѣнодію молю и єнѣтѣхїю молю тожде мѡдрествовати ѡ гдѣ: ³ Ѣи, молю и тебе, єпрѡжнїче прѣныи, споспѣшествѣѡи нѡмз, ѡже ко єлѡговѣствованїи сподвїзаша єо мною и єз клѣментомз и єз прѡчїи споспѣшникїи моїи, ѡхже имену єз кнїгахз жнвѡтнѡхз. ⁴ (Зѡ 247.) Радѡшїтєѡ всєгда ѡ гдѣ: и пакѡ рекѡ: радѡшїтєѡ. ⁵ Врѡтѡстѣ вѡша разѡмна да єдетз вѣѡмз чєлѡвѣкѡмз. Гдѣ бл҃гѡ. ⁶ Ни ѡ чѣмже пєцїтєѡ, но ко всѣмз молїтѡю и молѣнїемз єо блягодарѣнїемз прѡшѣнїѡ вѡша да єкѡзѡтєѡ кз бгѡ: ⁷ и мїрз бжїи, прєвѡхѡдѡи всѡкз ѡѡмз, да єблядѣтз єрдцѡ вѡша и разѡмѣнїѡ вѡша ѡ хрїтѣ иїсѣ. ⁸ Прѡчєє же, брѣтїе (моѡ), єлїка єѡтѣ иїстинна, єлїка чѣѡна, єлїка прѣѡна, єлїка прѣчїѡта, єлїка прєлѡбєѣзна, єлїка дѡбрѡхвѡльна, ѡцѣ кѡѡ дѡбрѡдѣтєль и ѡцѣ кѡѡ пѡхвалѡ, єїѡ пѡмышлѡнїтє. ⁹ Иѡже и наѡчїнїтєѡ, и прїѡстє, и слѡшѡстє, и вѡдѣстє ко мнѣ, єїѡ тѡврїтє: и бгѡ мїра єдетз єз вѡи. ¹⁰ (Зѡ 248.) Возрадѡвахѡ же ѡ гдѣ вельмї, ѡѡко ѡѡжѣ когда вѡспѡмѡнѡстє пєцїѡѡ ѡ мнѣ: пѡнѣже и пєчѡтєѡ, но нѡпѡгѡднѡмз ^[1] врѣмєнємз ѡбєдрѡжѡтєѡ. ¹¹ Нѣ ѡѡко по єкѡдѡстї глаѡлю: ѡзз єо на-вѡкѡхз, єз нїхже єѡмѡ, дѡвѡленз бѣтї: ¹² вѣѡмз и ємнрїтїѡѡ, вѣѡмз и нѡзѡбѣтѡчєствѡватї: ко всѣмз и ко всѣхз навѡкѡхз, и насыщѡтїѡѡ и ѡлѡкѡтї, и нѡзѡбѣтѡчєствѡватї и лншѡтїѡѡ. ¹³ Вєѡ мѡгѡ ѡ ѡѡкрѣплѡющємз мѡѡ (иїсѣ) хрїтѣ. ¹⁴ Ѣбѡчє дѡбрѣ єѡтѡврїнїтє, єпрнѡвѣщѡѡѡ пєчѡлїи моѡѡ. ¹⁵ Вѣстє же и вѡѡ, фїлїппїѡнє, ѡѡко єз начѡлѣ єлѡговѣствованїѡѡ, єгда нѡзѡдѡхз ѡѡ мѡкєдѡнїи, ни єдїѡна мнѣ црѡковѡ ѡвѣѡвѡѡѡ єз єлѡѡо дѡѡнїѡѡ и прїѡтїѡѡ, тѡчїю вѡѡ єдїѡннї: ¹⁶ ѡѡко и єз єлѡнѡѡ и єдїѡноѡ и дѡѡцїи єз трѣѡѡѡнїє (моѡѡ) пѡслѡстє мнѣ. ¹⁷ Нѣ ѡѡко нѡцѡѡ дѡѡнїѡѡ, но нѡцѡѡ пѡлѡдѡ мнѡжѡѡѡѡѡѡ єз єлѡѡо вѡѡѡѡ ^[2].

[1] нєѡдѡбнѡмз

[2] єз пѡлѡзѡѡ вѡѡѡѡ

¹⁸ Прїѡхъ же всѧ ѡ ѡзбыточествѣю: ѡсполнихѧ, прїемъ ѿ епафродїта повелѧнаѧ ѿ васъ, воню благоуханїѧ, жертвѣ прїѡтнѣ, бл҃годѣиѣ бл҃гѣ. ¹⁹ Бг҃ъ же мой да ѡсполнитъ всѧкое требованїе ваше по богатствѣ своему въ славу, ѡ хр҃тѣ и҃сѣ. ²⁰ Бг҃ъ же ѡ ѡцѣ нашемѣ слава во вѣки вѣкѡвѣ. Ѥмѣнь. ²¹ Цѣлѡйте всѧкаго е҃та ѡ хр҃тѣ и҃сѣ. Цѣлѡютъ вы е҃ща со мною братїѧ. ²² Цѣлѡютъ вы е҃тїи всѣ, паче же и҃же ѿ кесарева дѡма. ²³ Бл҃гѣ гд҃а нашего и҃са хр҃та со всѣми вами. Ѥмѣнь.

Конѣцъ посланїю е҃же къ фїліппїемъ:
имать въ себѣ главы 4, зачѣлъ же церковныхъ 14.